

עין משפט
נר מצוה

פרד:

המגרש פרק תשיעי גיטין

מסורת הש"ס

ב א מ"י פ"ו מ"ג
לשון הלכה ח סמג
עשין מה טע"ש א"ע י"ב
קמג טע"ש י"ג
בא ב מ"ג ו"ג
י' סמג פ"ט סמ
טע"ש א"ע י"ב סמ
ה:
כב ב מ"י ס' הל"ח סמג
ס טע"ש ע"ס ס'
קמג טע"ש י"ג
כב ב מ"י פ"ח מ"ג
נידושין ה' ד' סמג
עשין ט' טע"ש א"ע י"ב
קמג טע"ש ג' ו"ג טע"ש נ"ח
וכ"מ:

והיפוך ליה דהוה סתנה ע"י מה שכתוב בתורה. אומר ה"ר
אלחנן דקדש את כסותי ס"ע"מ לפטור א"ע"ג דמוקין חשיב
לכו גמרא בערבין (דף ו'): מלוה כמובה בתורה מ"מ לא חשיב מתנה
על מה שכמוה בתורה כיון שמוטל בהדיא אכל ודאי אם היה אומר רק
את כסותי ע"מ שאין לך עלי דין נזק
חשיב מתנה על מה שכמוה בתורה
כמו בעל מנת שאין לך עלי אונאה:
אמר חזקיה ר"ש בן אבער היא.
הא דמנינן בפ"ק (לעיל דף ה):
ולקמן (דף פו.) נמי מיימי המביא גט
ולא אמר בפני נכתב וכי' כ"ל יעשה
יעלנו הימנה ויחזור וימננו לה אמאי
אפילו כרבי דכיון שמתן הגט כהילכתו
מן המורה מה שהוה אומר אמר
הנמניה בפני נכתב וכפני נחתם לא
היה מועיל כלום ועוד דלית דוקא
כשיאמר בשעת נמניה מידק דייק:
רבי יוחנן אומר אפילו תימא רבי
ד"ר'בון אבר. מתוך פירוש
הקונטרס משמע דלחזקיה רבו היה
אומר כן דעלה קאי לפי שכן כהנהג
היה מבבל וחזקיה גס הוא היה מבבל
דלאמר כבוסה (דף כ. דף מד.) עלו
ר' מיש ונני ויסקוה ואין נראה לר"י
דהא מסתמא כשפלט רב כהנהג לר'
יוחנן כנה ספקות ששלם כדלמך
כנהגל כתרס (בי"ק דף ק"ז.) כבר
נפטר חזקיה דליתו קיים לא היה
שאל ספקותיו ר' יוחנן מרב כהנהג
אלא מחזקיה שהיה רבו כדלמך כאלו
קשרים (שבת דף ק"ג.) דקאי"ר יוחנן
כבר ענית לנו סגל וכו' רב כהנהג לא
היה מנת חזקיה ויבשג לפני רבי
יוחנן ור' יוחנן בעלמו לא היה בעל
יעושה בעד מחזקיה קיים אלף נראה
שלתמלידו מבבל שהיו לפניו היה
אומר ר' יוחנן דליתו אמר כן כמו
שפירש ר"מ בקידושין בפ"ק (דף טו.):
הא לן והא לכו ואע"ג דבנכחים פתק
קדשי חזקיה (דף נט.) אמר ר' סליק
רב כהנא אשכחיה לר"י ברבי משמע
ש"ס ברבי ע"מ דייק קיים והוא
היה גדול ואפילו מר' מיש אכיו של
חזקיה דהא אגמיה ספר תהלים
דלאמרין בפ"ק דקידושין (דף נג.)
ואין נראה כלל שהיה מנת ר"ש ולמד
לפני ר' יוחנן שר' יוחנן היה לר' רב
כהנא דלגמריה כל ספקי דהוה ליה
אלף י"ל דשני פעמים עלה רב כהנא
לארץ ישראל: **א"ר** כתבו בתובו

ולא"כ כוה למטוטי פלוני. דליתו גט עד שזיעבל לו כדירה להשמידו
במזון ושאנה נהימר: ופסוק ליה כו'. נהי נמי דלפטר לה לקיימו
באסור מיהו תנאי היכי הוה הא הוה ליה מתנה על מה שכמוה בתורה
וקיימא לן תנאו בטל: **דודאי** קא עקר. שהרי מסר לה קידושין והרי
היא אשמו להחייב בטלון ור' חנני
ע"מ שלא יתחייב הוה ליה עוקר:
מאן סנא. דלרין ליעלו הימנה ולא
סגי בלמירה דעלמא שיחזור ויאמר
לה הרי את מותרת ללל אדם: ר"ש
בן אלעזר היא. כפרך הזרקת אמר לה
כנסי שטר חוב זה כו': **אפילו** תימא
רבי. דפליג התם עליה דר"ש בן
אלעזר: **וליתן** אמר. רב כהנא
שהיה משלם מבבל שעלה לר"י ללמוד
תורה מרבי יוחנן כדלמרינן בהגוזל
בתרא (גי' דף ק"ח.) ושלל ממנו הרבה
דברים ועלו קאי"ר יוחנן בכל דוכמי
דילון אמר: **שאני** כהנא. משום הכי
לרין לחזור וליעלו דקנאמו בנמניה
קמימא ליפסל צו לכהונה הילך אי
לאו דהדר שקיל לה מניה לא מהניא
מנאי דלמך ר' יוחנן דהוה לן
זכמה צו לללוס: **כסבו** כסובו פנן.
דוקא כסבו כסובו הוא דלית ליה
תקנתא אכל לא כסבו כסובו אפילו
אמר לעדימ ע"מ כן אינו נפסל כדן
ובלנד שאומר לה בשעת מסירה הרי
את מותרת ללל אדם: **הני** מילי.
דבעינן כסבו כסובו ולא מופסל במאי
דלמך לקסדי לכסבו ע"מ כן היכא
דלמך לאמר כמיבת התורף ע"מ שלא
מנשאי לפלוגי דייקן דנכתב עיקר
הגט קודם הזכרת תנאי לא מופסל
במאי דלמך לקסדי לכסבו ע"מ כן
אי לא כמני ליה כסובו כהנא: **אפילו**
על ספ. שהרי ערק הגט ע"מ כן
נכתב: **קמ"ל**. רב ספרא כסובו
דוקא קאמר: **שסוקי** שפסיק. נוסו צו
שלא יזכיר שום תנאי: **סופלין** כגט.
אם כסבו כסובו ואפילו נתקיים
התנאי: **חוק** שפוסל בעל סה. דהוי
שיור כגט: **מחלוקת** לפני דרבי
ורבנן כשכסבו לפני התורף
ואוקימנא

בשר חזיר ומה שכתוב בתורה. אומר ה"ר
אלחנן דקדש את כסותי ס"ע"מ לפטור א"ע"ג דמוקין חשיב
לכו גמרא בערבין (דף ו'): מלוה כמובה בתורה מ"מ לא חשיב מתנה
על מה שכמוה בתורה כיון שמוטל בהדיא אכל ודאי אם היה אומר רק
את כסותי ע"מ שאין לך עלי דין נזק
חשיב מתנה על מה שכמוה בתורה
כמו בעל מנת שאין לך עלי אונאה:
אמר חזקיה ר"ש בן אבער היא.
הא דמנינן בפ"ק (לעיל דף ה):
ולקמן (דף פו.) נמי מיימי המביא גט
ולא אמר בפני נכתב וכי' כ"ל יעשה
יעלנו הימנה ויחזור וימננו לה אמאי
אפילו כרבי דכיון שמתן הגט כהילכתו
מן המורה מה שהוה אומר אמר
הנמניה בפני נכתב וכפני נחתם לא
היה מועיל כלום ועוד דלית דוקא
כשיאמר בשעת נמניה מידק דייק:
רבי יוחנן אומר אפילו תימא רבי
ד"ר'בון אבר. מתוך פירוש
הקונטרס משמע דלחזקיה רבו היה
אומר כן דעלה קאי לפי שכן כהנהג
היה מבבל וחזקיה גס הוא היה מבבל
דלאמר כבוסה (דף כ. דף מד.) עלו
ר' מיש ונני ויסקוה ואין נראה לר"י
דהא מסתמא כשפלט רב כהנהג לר'
יוחנן כנה ספקות ששלם כדלמך
כנהגל כתרס (בי"ק דף ק"ז.) כבר
נפטר חזקיה דליתו קיים לא היה
שאל ספקותיו ר' יוחנן מרב כהנהג
אלא מחזקיה שהיה רבו כדלמך כאלו
קשרים (שבת דף ק"ג.) דקאי"ר יוחנן
כבר ענית לנו סגל וכו' רב כהנהג לא
היה מנת חזקיה ויבשג לפני רבי
יוחנן ור' יוחנן בעלמו לא היה בעל
יעושה בעד מחזקיה קיים אלף נראה
שלתמלידו מבבל שהיו לפניו היה
אומר ר' יוחנן דליתו אמר כן כמו
שפירש ר"מ בקידושין בפ"ק (דף טו.):
הא לן והא לכו ואע"ג דבנכחים פתק
קדשי חזקיה (דף נט.) אמר ר' סליק
רב כהנא אשכחיה לר"י ברבי משמע
ש"ס ברבי ע"מ דייק קיים והוא
היה גדול ואפילו מר' מיש אכיו של
חזקיה דהא אגמיה ספר תהלים
דלאמרין בפ"ק דקידושין (דף נג.)
ואין נראה כלל שהיה מנת ר"ש ולמד
לפני ר' יוחנן שר' יוחנן היה לר' רב
כהנא דלגמריה כל ספקי דהוה ליה
אלף י"ל דשני פעמים עלה רב כהנא
לארץ ישראל: **א"ר** כתבו בתובו

בשר חזיר ומה שכתוב בתורה. אומר ה"ר
אלחנן דקדש את כסותי ס"ע"מ לפטור א"ע"ג דמוקין חשיב
לכו גמרא בערבין (דף ו'): מלוה כמובה בתורה מ"מ לא חשיב מתנה
על מה שכמוה בתורה כיון שמוטל בהדיא אכל ודאי אם היה אומר רק
את כסותי ע"מ שאין לך עלי דין נזק
חשיב מתנה על מה שכמוה בתורה
כמו בעל מנת שאין לך עלי אונאה:
אמר חזקיה ר"ש בן אבער היא.
הא דמנינן בפ"ק (לעיל דף ה):
ולקמן (דף פו.) נמי מיימי המביא גט
ולא אמר בפני נכתב וכי' כ"ל יעשה
יעלנו הימנה ויחזור וימננו לה אמאי
אפילו כרבי דכיון שמתן הגט כהילכתו
מן המורה מה שהוה אומר אמר
הנמניה בפני נכתב וכפני נחתם לא
היה מועיל כלום ועוד דלית דוקא
כשיאמר בשעת נמניה מידק דייק:
רבי יוחנן אומר אפילו תימא רבי
ד"ר'בון אבר. מתוך פירוש
הקונטרס משמע דלחזקיה רבו היה
אומר כן דעלה קאי לפי שכן כהנהג
היה מבבל וחזקיה גס הוא היה מבבל
דלאמר כבוסה (דף כ. דף מד.) עלו
ר' מיש ונני ויסקוה ואין נראה לר"י
דהא מסתמא כשפלט רב כהנהג לר'
יוחנן כנה ספקות ששלם כדלמך
כנהגל כתרס (בי"ק דף ק"ז.) כבר
נפטר חזקיה דליתו קיים לא היה
שאל ספקותיו ר' יוחנן מרב כהנהג
אלא מחזקיה שהיה רבו כדלמך כאלו
קשרים (שבת דף ק"ג.) דקאי"ר יוחנן
כבר ענית לנו סגל וכו' רב כהנהג לא
היה מנת חזקיה ויבשג לפני רבי
יוחנן ור' יוחנן בעלמו לא היה בעל
יעושה בעד מחזקיה קיים אלף נראה
שלתמלידו מבבל שהיו לפניו היה
אומר ר' יוחנן דליתו אמר כן כמו
שפירש ר"מ בקידושין בפ"ק (דף טו.):
הא לן והא לכו ואע"ג דבנכחים פתק
קדשי חזקיה (דף נט.) אמר ר' סליק
רב כהנא אשכחיה לר"י ברבי משמע
ש"ס ברבי ע"מ דייק קיים והוא
היה גדול ואפילו מר' מיש אכיו של
חזקיה דהא אגמיה ספר תהלים
דלאמרין בפ"ק דקידושין (דף נג.)
ואין נראה כלל שהיה מנת ר"ש ולמד
לפני ר' יוחנן שר' יוחנן היה לר' רב
כהנא דלגמריה כל ספקי דהוה ליה
אלף י"ל דשני פעמים עלה רב כהנא
לארץ ישראל: **א"ר** כתבו בתובו

תוספות ר"ד

בשר חזיר מהו אמר אבי
היא היא רבא אמר אפטר
דאכלה ולקיא: תניא הרי
זה גיטך ע"מ שתאכלי
בשר חזיר ואם היתה
זה על סנת שתאכלי
בחזירמה ואם היתה נזירה
ע"מ שתהייני יין נתקיים
התנאי הרי זה טעם
הוא אינו טעם אלא
זה גיטך ע"מ שתאכלי
לפלוגי נתקיים התנאי הרי
זה טעם לאו אינו טעם:
ואי כיון קיימוה הנת
חלוי בבטליתו לכל זמן
שלא בעל אשת איש הוא
א"כ הריא פתחין אנו
לבעל אשת איש. וכתובה
היי ליה ניטא ובעלה
באין כחדי כ"ש הנת
קונה לפטור שכל האומר
ע"מ נאמר כמכשיר רמי
ואף אם נבעלה לאתום
ביני ובניו פטורים הן: אם
כתבו בתובו אפ"י שחור
ומחוקי פסול פי כיון
שנכתב הנת לשם שיו
אפ"י שחור ומחוקי פסול
הוא ואין לו תקנה ע"י
שיחבבו א' וסמא תמני
ר' אלעזר היא דלא בעי
ע"י חתימה והוא כתיב
ונכתב לה על כתב הנת
קאי דאי ר' מאיר כיון
דאמר ע"י חתימה כתיב
לא איכפת לן כתיבתה
הגט כלל כדאמרין בס' ל'
הנת אמר רב נתמן אומר
היה ר' מאיר אפילו מצאו
באשפת החמץ ונתנו לה
כשר או י"ל דאפילו
חזקיה ר' מאיר ותיב אל'
כמשי ר' מאיר אלא התם
דאיכתיב לשם גירושין
אבל דלא אכתיב
שהרי שו בו שיו אפילו
ר' מאיר מורה דפסול:
אמר רב ספרא כתבו
בתובו נתן פי דוקא אם
כתבו בתובו אין לו תקנה
אלא אם התנה ע"י שו
תקנה שיתחזרו ויתנו לה
בלי שיו פשיטא כתבו
בתובו נתן פי דפשטא
דוקא כתיבתה מיפסיל
לגמרי אבל כמימרא לא
ומאי איצטריכא רב ספרא
לאשמועינן מהו דתימא
נהי מילי לאתור תורף אבל
לפני התורף אפילו ע"מ
נמי פסול קמ"ל רב ספרא
דאפילו לפני התורף נמי
דוקא אם כתבו אין לו
תקנה אבל באמריה יש
היה תקנה שיתחזרו נתנאו
ואע"פ שנכתב התורף
ע"י שיו אין כבך כלום
כיון שנתנו בו ונתנו לו
כלי שיו ורבא אמר ל"ש
אלא לאתור התורף אבל
לפני התורף אפילו ע"מ
נמי פסול פי' לא שנו מאי
הניו כתבו דפשטא ודאי
כתבו אבל כהנא לא ודאי
לאתור התורף אבל לפני
התורף אפילו כהנא נמי
פסול פי' דכיון דאיכתיב

בשר חזיר ומה שכתוב בתורה. אומר ה"ר
אלחנן דקדש את כסותי ס"ע"מ לפטור א"ע"ג דמוקין חשיב
לכו גמרא בערבין (דף ו'): מלוה כמובה בתורה מ"מ לא חשיב מתנה
על מה שכמוה בתורה כיון שמוטל בהדיא אכל ודאי אם היה אומר רק
את כסותי ע"מ שאין לך עלי דין נזק
חשיב מתנה על מה שכמוה בתורה
כמו בעל מנת שאין לך עלי אונאה:
אמר חזקיה ר"ש בן אבער היא.
הא דמנינן בפ"ק (לעיל דף ה):
ולקמן (דף פו.) נמי מיימי המביא גט
ולא אמר בפני נכתב וכי' כ"ל יעשה
יעלנו הימנה ויחזור וימננו לה אמאי
אפילו כרבי דכיון שמתן הגט כהילכתו
מן המורה מה שהוה אומר אמר
הנמניה בפני נכתב וכפני נחתם לא
היה מועיל כלום ועוד דלית דוקא
כשיאמר בשעת נמניה מידק דייק:
רבי יוחנן אומר אפילו תימא רבי
ד"ר'בון אבר. מתוך פירוש
הקונטרס משמע דלחזקיה רבו היה
אומר כן דעלה קאי לפי שכן כהנהג
היה מבבל וחזקיה גס הוא היה מבבל
דלאמר כבוסה (דף כ. דף מד.) עלו
ר' מיש ונני ויסקוה ואין נראה לר"י
דהא מסתמא כשפלט רב כהנהג לר'
יוחנן כנה ספקות ששלם כדלמך
כנהגל כתרס (בי"ק דף ק"ז.) כבר
נפטר חזקיה דליתו קיים לא היה
שאל ספקותיו ר' יוחנן מרב כהנהג
אלא מחזקיה שהיה רבו כדלמך כאלו
קשרים (שבת דף ק"ג.) דקאי"ר יוחנן
כבר ענית לנו סגל וכו' רב כהנהג לא
היה מנת חזקיה ויבשג לפני רבי
יוחנן ור' יוחנן בעלמו לא היה בעל
יעושה בעד מחזקיה קיים אלף נראה
שלתמלידו מבבל שהיו לפניו היה
אומר ר' יוחנן דליתו אמר כן כמו
שפירש ר"מ בקידושין בפ"ק (דף טו.):
הא לן והא לכו ואע"ג דבנכחים פתק
קדשי חזקיה (דף נט.) אמר ר' סליק
רב כהנא אשכחיה לר"י ברבי משמע
ש"ס ברבי ע"מ דייק קיים והוא
היה גדול ואפילו מר' מיש אכיו של
חזקיה דהא אגמיה ספר תהלים
דלאמרין בפ"ק דקידושין (דף נג.)
ואין נראה כלל שהיה מנת ר"ש ולמד
לפני ר' יוחנן שר' יוחנן היה לר' רב
כהנא דלגמריה כל ספקי דהוה ליה
אלף י"ל דשני פעמים עלה רב כהנא
לארץ ישראל: **א"ר** כתבו בתובו

בשר חזיר ומה שכתוב בתורה. אומר ה"ר
אלחנן דקדש את כסותי ס"ע"מ לפטור א"ע"ג דמוקין חשיב
לכו גמרא בערבין (דף ו'): מלוה כמובה בתורה מ"מ לא חשיב מתנה
על מה שכמוה בתורה כיון שמוטל בהדיא אכל ודאי אם היה אומר רק
את כסותי ע"מ שאין לך עלי דין נזק
חשיב מתנה על מה שכמוה בתורה
כמו בעל מנת שאין לך עלי אונאה:
אמר חזקיה ר"ש בן אבער היא.
הא דמנינן בפ"ק (לעיל דף ה):
ולקמן (דף פו.) נמי מיימי המביא גט
ולא אמר בפני נכתב וכי' כ"ל יעשה
יעלנו הימנה ויחזור וימננו לה אמאי
אפילו כרבי דכיון שמתן הגט כהילכתו
מן המורה מה שהוה אומר אמר
הנמניה בפני נכתב וכפני נחתם לא
היה מועיל כלום ועוד דלית דוקא
כשיאמר בשעת נמניה מידק דייק:
רבי יוחנן אומר אפילו תימא רבי
ד"ר'בון אבר. מתוך פירוש
הקונטרס משמע דלחזקיה רבו היה
אומר כן דעלה קאי לפי שכן כהנהג
היה מבבל וחזקיה גס הוא היה מבבל
דלאמר כבוסה (דף כ. דף מד.) עלו
ר' מיש ונני ויסקוה ואין נראה לר"י
דהא מסתמא כשפלט רב כהנהג לר'
יוחנן כנה ספקות ששלם כדלמך
כנהגל כתרס (בי"ק דף ק"ז.) כבר
נפטר חזקיה דליתו קיים לא היה
שאל ספקותיו ר' יוחנן מרב כהנהג
אלא מחזקיה שהיה רבו כדלמך כאלו
קשרים (שבת דף ק"ג.) דקאי"ר יוחנן
כבר ענית לנו סגל וכו' רב כהנהג לא
היה מנת חזקיה ויבשג לפני רבי
יוחנן ור' יוחנן בעלמו לא היה בעל
יעושה בעד מחזקיה קיים אלף נראה
שלתמלידו מבבל שהיו לפניו היה
אומר ר' יוחנן דליתו אמר כן כמו
שפירש ר"מ בקידושין בפ"ק (דף טו.):
הא לן והא לכו ואע"ג דבנכחים פתק
קדשי חזקיה (דף נט.) אמר ר' סליק
רב כהנא אשכחיה לר"י ברבי משמע
ש"ס ברבי ע"מ דייק קיים והוא
היה גדול ואפילו מר' מיש אכיו של
חזקיה דהא אגמיה ספר תהלים
דלאמרין בפ"ק דקידושין (דף נג.)
ואין נראה כלל שהיה מנת ר"ש ולמד
לפני ר' יוחנן שר' יוחנן היה לר' רב
כהנא דלגמריה כל ספקי דהוה ליה
אלף י"ל דשני פעמים עלה רב כהנא
לארץ ישראל: **א"ר** כתבו בתובו

בשר חזיר ומה שכתוב בתורה. אומר ה"ר
אלחנן דקדש את כסותי ס"ע"מ לפטור א"ע"ג דמוקין חשיב
לכו גמרא בערבין (דף ו'): מלוה כמובה בתורה מ"מ לא חשיב מתנה
על מה שכמוה בתורה כיון שמוטל בהדיא אכל ודאי אם היה אומר רק
את כסותי ע"מ שאין לך עלי דין נזק
חשיב מתנה על מה שכמוה בתורה
כמו בעל מנת שאין לך עלי אונאה:
אמר חזקיה ר"ש בן אבער היא.
הא דמנינן בפ"ק (לעיל דף ה):
ולקמן (דף פו.) נמי מיימי המביא גט
ולא אמר בפני נכתב וכי' כ"ל יעשה
יעלנו הימנה ויחזור וימננו לה אמאי
אפילו כרבי דכיון שמתן הגט כהילכתו
מן המורה מה שהוה אומר אמר
הנמניה בפני נכתב וכפני נחתם לא
היה מועיל כלום ועוד דלית דוקא
כשיאמר בשעת נמניה מידק דייק:
רבי יוחנן אומר אפילו תימא רבי
ד"ר'בון אבר. מתוך פירוש
הקונטרס משמע דלחזקיה רבו היה
אומר כן דעלה קאי לפי שכן כהנהג
היה מבבל וחזקיה גס הוא היה מבבל
דלאמר כבוסה (דף כ. דף מד.) עלו
ר' מיש ונני ויסקוה ואין נראה לר"י
דהא מסתמא כשפלט רב כהנהג לר'
יוחנן כנה ספקות ששלם כדלמך
כנהגל כתרס (בי"ק דף ק"ז.) כבר
נפטר חזקיה דליתו קיים לא היה
שאל ספקותיו ר' יוחנן מרב כהנהג
אלא מחזקיה שהיה רבו כדלמך כאלו
קשרים (שבת דף ק"ג.) דקאי"ר יוחנן
כבר ענית לנו סגל וכו' רב כהנהג לא
היה מנת חזקיה ויבשג לפני רבי
יוחנן ור' יוחנן בעלמו לא היה בעל
יעושה בעד מחזקיה קיים אלף נראה
שלתמלידו מבבל שהיו לפניו היה
אומר ר' יוחנן דליתו אמר כן כמו
שפירש ר"מ בקידושין בפ"ק (דף טו.):
הא לן והא לכו ואע"ג דבנכחים פתק
קדשי חזקיה (דף נט.) אמר ר' סליק
רב כהנא אשכחיה לר"י ברבי משמע
ש"ס ברבי ע"מ דייק קיים והוא
היה גדול ואפילו מר' מיש אכיו של
חזקיה דהא אגמיה ספר תהלים
דלאמרין בפ"ק דקידושין (דף נג.)
ואין נראה כלל שהיה מנת ר"ש ולמד
לפני ר' יוחנן שר' יוחנן היה לר' רב
כהנא דלגמריה כל ספקי דהוה ליה
אלף י"ל דשני פעמים עלה רב כהנא
לארץ ישראל: **א"ר** כתבו בתובו